

Náměstí Míru čp. 123

Parcela domu čp. 123 probíhá mezi náměstím a Školní ulicí. Budově při náměstí, jejíž zadní trakty se zřítily, náleží dvorní křídlo po destrukci stojící osamoceně. Hlavní budova při náměstí je jednopatrová, krytá dvěma sedlovými střechami se středním žlabem. V přízemí loubí otevřené do náměstí dvěma polokruhovými arkádami, na pilířích čtvercového průřezu. Symetrické průčelí je prolomeno v 1. patře čtyřmi okny, jeho střešní část – atika je bohatě rozvinuta. Sestává ze středního tabulového štítu s tympanonem a mohutných křídel, štítů pultových střech. Členění průčelí na rozdíl od většiny domů města je značně plastické. Vynikají zejména štukové reliéfy čtyř ročních období na parapetech oken. Pilastrový tektonický řád náleží stejně jako boční štíty svou formou ještě poslednímu období baroka 2. poloviny 18. století, řada detailů, jako např. zubořez ukazují již k projevům klasicismu 1. čtvrtiny století následujícího, kdy vzniklo průčelí v dnešní podobě. Není vyloučeno, že některé prvky pochází ze starší úpravy. Loubí je zaklenuto dvěma poli křížových kleneb do středního pasu. Průčelí domu pod podloubím je zakryto výkladci, pouze vlevo od osy se zachoval pozdně gotický lomený profilovaný portál. Existující část dispozice je hloubkovým trojtraktem. Vlevo pozdně gotický prostor valeně klenutý s pěti dvojicemi výsečí. Lunety i čelo klenby jsou lomené. Střední chodba ukončená dodatečným novodobým schodištěm do pater má klenbu stejného charakteru, půlkruhová čela však dávají tušit, že tato klenba vznikla dodatečně v renesanci, patrně současně se zdí vpravo, která předělila starší síň, původně patrně plochostropé v místě pravých dvou traktů, do které se vcházelo gotickým portálem. Klenba pravého traktu je zřejmě nejmladší, snad až z 1. patra je plochostropé, pouze střední a boční komora jsou valeně klenuty. Střední a pravý trakt jsou podsklepeny valeně klenutými prostory. V době průzkumu nebyly přístupny, takže analýza je možná pouze podle plánu.

Za tohoto stavu poznání budovy je možné v dispozici hlavní budovy, určit zřetelné gotické jádro pozůstávající původně ze síně v pravé části a levého přilehlého traktu prostoru podle portálu soudě z konce 15. století, k němuž bylo na počátku století šestnáctého přistavěno loubí. V renesanci předělána síň, se zřízením sklepů v dnešní podobě, v baroku klenuty nově některé prostory pozměněné ještě koncem minulého století (schodiště). V 1. čtvrtině minulého století vzniklo v dnešní podobě průčelí.

Dvorní levé křídlo jednopatrové s předloženou mohutnou pavlačí na průvlaku podpírané dvěma pilíři. Prostory přízemí klenuty valeně s výsečemi, patro plochostropé. Jádro patrně již barokní, klenby dodatečné, z druhé etapy, pavlače vznikly v minulém století.

